

בושם

בישום

א- "שאסור להוליד ריח בדבר שלא היה בו ריח שהמוליד דבר חדש קרוב הוא לעושה מלאכה חדשה" [שו"ע אדה"ז תקי"א]

ב- אסור ל'הוליד' ריח בין על גוף האדם ובין על בגדים, ובין על שאר דברים.

ג- לפיכך אסור ליתן בושם לא על הגוף ולא על בגדים וכיו"ב

ד- לא רק בושם אסור אלא אף מים שיש בהם ריח טוב, אין ליתן על הגוף [כשכוונתו ליתן ריח].

בישום

א-נסתפקו הפוסקים בנותן ריח כשמטרתו רק להסיר ריח רע – האם יש איסור בדבר.

ב-אך באם כבר ניתן מן הבושם על הגוף מעש"ק, ועדיין נשאר ממנו מעט ריח מותר להוסיף עוד בושם בשבת. אך דווקא מאותו סוג בושם לא מסוג אחר.

דיאודורנט

- א- האיסור להוליד ריח הוא רק כשמתכוון לכך, אך באם כוונתו לדבר אחר אף ש'פס"ר' שיוליד ריח – הדבר מותר [קו"א תקיא]
- ב- לכן כששם את ה'דיאודורנט' רק כדי שלא יזיע – אף שנותן ריח אין איסור של מוליד. [ובפרט שגדול כבוד הבריות].
- ג- אך אם נותן אותו כדי שיריח טוב יש איסור בדבר [ולכן האג"מ החמיר בזה לנשים].
- ד- 'דיאודורנט' ספריי – לדעת אדה"ז יש איסור של זורה אף ביורק והרוח מפזרו, עפ"ז יש מקום להחמיר בספריי
  - א- אך יש כו"כ סוגים של ספריי
  - ב- יש המקלים בכאן שאין כוונתו שיתפזר
  - ה- 'דיאודורנט' משחתי / צמיג- אסור משום מוליד
  - ו- 'דיאודורנט' כדורי – מותר ללא חשש